

НЕШТО СЕ МЕЊА СА ГОДИНАМА, ЉУБАВ ОСТАЈЕ

- Срећне везе у старости

Љубав у старијим годинама као да је безмало табу тема. Не виђа се често ни у филмовима ни романима и чини се да су многи спремни да порекну да се она уопште и дешава. Ово неправедно представљање производ је предрасуда и погрешног гледања на старије као на умањене, крхке и болесне људе, којима је ускраћен сваки облик интимности. У нашој култури, усредсређеној на младе, верује се да, заједно са опадањем физичких и менталних способности, опада и срећа и жеља за романтиком и блискошћу. Она, међутим, не нестаје никада. Блискост нас одржава и негује, и без ње патимо на начине које друштво тек сада почиње да разуме. И не само да је љубав у старости једнако важна као и у младости, него нам је заправо нечије друштво много потребније како старимо.



Старост је јединствена и индивидуална: не постоји универзална граница или показатељ да смо стигли на њен праг. Више је заправо тренутак када појединац каже себи да је стар и та пресуда је често праћена негативним осећањем као раскидом са прошлошћу. Међутим, за разлику од кризе адолесценције или изазова средњих године, кризу идентитета коју доживљава особа која се осећа старом обележава својеврсна дисквалификација пошто до кризе није нужно дошло због физичког и интелектуалног пропадања, већ често због ставова и погледа других.

Извињавајући се што још увек постоје многи стога скрећу с пута који их може одвести до доброг старења, и одричу се могућности да и са седамдесет пет и даље интензивно живе и развијају се.

У претходним генерацијама очекивало се да старији који су остали без супружника или су разведени уопште не размишљају о новој романтичној вези, већ да ускоче право у улогу баке и деке.

Али међу милионима старијих који сада ступају на сцену, кажу стручњаци, више него икада има оних који своје срећне дане доживљавају и деценијама након средњих година. У Националној анкети о старењу у САД, спроведеној на Универзитету у Мичигену, 72 одсто људи у добу од 65 до 80 година изјавило је да тренутно има романтичног партнера.

У последње две деценије друштвени пејзаж за старије парове доживео је револуцију, како каже социолошкиња Сузан Л. Браун: „Старији људи су на челу породичних промена. Романтичне везе у тој старосној групи су се више него учетворостручиле између 2000. и 2020. године.“

Романтика остаје важан део живота већине људи и та жеља не престаје никада, али код старијих у њеном корену су пре свега добра комуникација, искреност, поштовање, приврженост и, наравно, забава. Узимајући у обзир њихове године и искуство, старији можда о овим квалитетима знају неколико ствари више од млађих. А оно што заиста издваја те парове, било да живе заједно или не, јесте емоционална основа њихових односа. Прошли су кроз главне промене у животу – гајење деце и журење за послом, знају ко су и шта им треба. Разумеју шта је заиста важно, а шта није. Романтични компромиси постају све мањи проблем а дружење и емоционална подршка све већа потреба.

Ипак, „зрело“ забављање носи и неке потешкоће које га чине компликованијим него што изгледа. Први проблем је што број наших година драстично повећава количину „пртљага“ који имамо из претходних веза и живота уопште. Ако је неко у годинама и нема партнера, велике су шансе да је удовац(ица) или разведен, вероватно са децом и унуцима и свим питањима и компликацијама које прате те односе. То значи да неко не излази само са особом, већ и са читавом њеном историјом.

Такође, теже је наћи некога ко вам одговара јер је и мање места на којима их можете упознати, а уз евентуални недостатак мобилности и енергије још је теже изаћи и упознати нове људе. Друштвене мреже овде помажу веома.

Деликатна ставка су и наше навике и рутине у којој нам је удобно и многи неће желе да је поремете увођењем неког новог у свој живот. А читава акција је још већи изазов ако се плашимо да смо престари или смо убедили себе да можда никада нећемо наћи другог партнера. Ситуација се додатно отежава ако деца или породица немају разумевања за нову везу.

То су све околности због којих изласци у зрелим годинама јесу тежи и ређи. Међутим, нису и разлози да то не може или не треба да се дешава, посебно што је већину препрека могуће превазићи или заобићи. Ко то успе да учини, може себи да да нови живот и почне на прави начин да ужива у свом зрелом добу. А ако ипак постоји брига да се не наруши сећање на

претходног партнера, треба знати да би и он желео најбоље за вас и да је могуће забавити се и дружити а да не "замените" љубав свог живота.

Чак и ако је само реч о пријатељству, то ће значити да ћете имати са ким да причате, шетате или гледате филмове. И да будете подршка једно другом у старењу.

Љубав је моћна енергија у нашем животу и нема године. Зато је утешно знати да никада нисмо престари за њу.

Уместо да се плашимо старости и размишљамо о њој као о времену када ће нам неке животне могућности бити недоступне, треба веровати да и старење може бити узбудљиво и романтично. Само му треба пружити прилику.